

L'estat de la justícia contra l'estat

written by Pau Miserachs | 19 de gener de 2020

Ja no és estupefacció, és indignació, el que senten els catalans per la inhabilitació confirmada de Junqueras i la decisió de la Sala Penal del TS de no concedir-li la llibertat per exercir com eurodiputat electe. Ara hem d'afegir la inhabilitació del president de la Generalitat M.H. Sr. Joaquim Torra i la petició del suplicatori contra Carles Puigdemont i Toni Comin al Parlament Europeu. Sorprèn a més el silenci de l'investit president Pedro Sánchez com també l'immobilisme del nou ministre de Justícia, davant la gravetat de la situació que suposa, en el cas de Junqueras, impedir a un eurodiputat l'assistència a les sessions parlamentàries en compliment de la representativitat adquirida.

Es perjudica els electors que van decidir votar Oriol Junqueras. Es perjudica l'Europarlament. Es desestabilitza Catalunya. Però es desacredita més que mai l'Estat espanyol, malgrat els arguments amb els quals el TS espanyol justifica el rebuig als recursos plantejats per la defensa de Junqueras i el rebuig a suspendre la inhabilitació del president. La justícia espanyola ara va de front contra la justícia europea i el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides. A més VOX ha acabat de decorar l'espectacle denunciant el President Sassoli.

A nivell polític es consideren les resolucions judicials espanyoles un muntatge per consolidar la repressió i fer que es trenqui el pacte de diàleg PSOE/ERC. Però per la dreta constitucionalista espanyola, és una victòria de l'estat de dret. Ara veurem que hi diu Europa. Ara es veuen clares les presses que tenien els socialistes per la investidura, perquè si haguessin esperat dos o tres dies més per l'acte de la investidura amb tota seguretat ERC hauria variat el vot. Però

el compromís hi és i ara no convé trencar a l'espera de desfer el nus actual.

El professor Pérez Royo ja va vaticinar el poc èxit europeu de les sentències judicials espanyoles. Ara els Tribunals reparen els defectes de les dretes espanyoles per falta de majoria prenent decisions que podrien ser afectes de nul·litat, resistint-se a donar compliment a la Sentència del TJUE, havent perdut la imparcialitat i arrengherant-se descaradament amb els plantejaments de les dretes reaccionàries. Però la realitat és que el Parlament europeu s'ha arrugat davant les pretensions espanyoles i ha fet marxa enrere desposseint Oriol Junqueras del càrrec d'eurodiputat. Joaquim Torra ara s'arrisca a una denúncia per usurpació de funcions si no plega.

Els Tribunals espanyols no escolten les majories socials ni els seus nous superiors jeràrquics. El dret internacional d'obligada aplicació com a dret intern no té èxit. De fet no estan obligats com a institucions autàrquiques, però sí que ho estan a adaptar-se en les seves resolucions a les circumstàncies canviants de la vida política i social i aplicar l'equitat.

Res de tot això ha contemplat el Suprem espanyol que ara crea un conflicte a Europa i un de nou a Espanya pel fet de no reconèixer a Junqueras com eurodiputat, inhabilitar Joaquim Torra i reclamar a Puigdemont i Comin. Té alguna cosa a veure allò de "Lo traeré preso".

La Justícia espanyola es nega a reconèixer la superior jurisdicció europea invocant l'aplicació del dret espanyol sense cap mena de renúncia. Diversos eurodiputats demanen ara que s'obri expedient sancionador a l'Estat espanyol i exigeixen a més l'alliberament de l'eurodiputat Oriol Junqueras. Però la realitat del dia ha estat totalment contrària. Anirem ara al Tribunal Europeu de Drets Humans. L'*Habeas Corpus* del divendres 10 de gener als Jutjats de Manresa, amb l'oposició de la Fiscalia de l'Estat és de totes

maneres una denúncia que calia fer. Però la denegació i arxivament també era d'esperar amb una Fiscalia oposada.

L'Estat espanyol descobreix l'existència d'un greu problema que exigeix una exhaustiva investigació dels components de la seva justícia i les seves addiccions, vinculacions i relacions de favor amb la dreta espanyola, que els inhabilita per la seva funció.

Fa temps que anem dient que a Espanya ha aparegut un estat dins de l'Estat que no segueix els principis del dret europeu ni la democràcia. El nou govern espanyol haurà de resoldre aquest problema com a prioritari. La crisi reneix.

Un estat democràtic no pot sobreviure amb un escenari com l'actual en el qual la justícia fa una lectura de les lleis no ajustada a l'equitat, a la jurisdicció europea ni al dret internacional. El nou govern i el poble han de saber fins on arriba la influència d'aquest estat que s'ha creat dins i contra l'Estat, i prendre les decisions oportunes per al retorn a la normalitat democràtica. La Justícia no pot anar contra la democràcia ni posar-hi límits a la llibertat.